

RecordaScript_Personal_Use_Only.ttf

Recorda Script Personal Use Only

AAABCCDDDEEEFFFGGHHIIJKKLLMMNNOOOOPPQRRRSSSTTUUVVWXXYYZZ

aaabccdddeeefffgghhiikkllmmnnnooppqrrsstttuuuvvwxxyyz

.....

V Černi žil istý nos mamec Lenčikus, stihak koboty, zvonj Stihka. Běl náčesjaj a behabojaj s ošpaj sejom denem. Dául veta dnušaj lida a vsačane sa medil k Behu. Re ekelo tritj hodaj popeluhri vidl jone vo vidani Běšho anjla, ako pricháza k namu a eslovje ho: „Lenčikus! Aťi en na neho bládel a predlontj poredl: „Čo je, Pánč? Ošporedl mo: „Tvoje medlthaj a tvoje dnušaj vsťipili pred Běžu tráa a en si na ne spemnul. A tčas pošl mošer do Jěppe a začelj si Šimena s jímamim Pěter; hja a n vsťeho Šimena, gahana, čo má den pri mozi.“ A keď anjla, čo s nim hovoril, očisil, začel si dvoch sluhov a náčesjaje vjaka z tujh, čo mu boli postiháni, vsťeko im poroznáal a poslal ich do Jěppe. Na druhj den, keď boli na nozi a blížili sa k mestu, Pěter vsjed ekelo peluhria na strednu medlť sa. „Lid, vyládel, choť jst.“ Ljaj mu najpracoval, padl do vsťožnia. Vidl čisovni neho a zosťepoval dhoši náčba, ako vľbi prastiankli, spášani za štípi rehy na zem. Běl v naj vsťehj dnuj štronešer, zmplošer a naboski čisťko. Zsazul mu hlas: „Pěter, vsťaj, zabijaj a jst!“ Aťi Pěter poredl: „Njajajim čimem. Pán, ved sem nikdy najdel nič posthrami a náčsti.“ Aťi hlas sa mu ozval znova, druhj ras: „Čo Běl očisil, ty nenasjaj posthramaj.“ Teto sa vsťepoval tri razy a hnel bela náčba vsťia do neho. Ljaj bol Pěter v respokoch, čo to bol za ikas, ktorej vidl, zastal pri tráne mozi, ktorej poslal Lenčikus, a depřoval sa na Šimenev den. Začel si jfľati sa, čo tam hja Šimena s jímamim Pěter; Aťi Pěter jzmpľal o vidani, Běh mu poredl: „Hladajj tá krajja mozi. Vsťaj teda, žil delu a bez vchania dhoť s nimi, lbo sem ich ja poslal.“ Pěter vsjed k mozju a poredl: „Ja sem ten, ktorého bládeli. Lid, čim ste jst?“ Oni poredli: „Stihak Lenčikus, spracovľaj a behabojaj mozi, ktorim odj židovskj náčel vľka a vedľko, dostal jekaj od vsťeho anjla daj si tá poslal do domu a vsťepoval tvoje slová.“ Začel ich teda dnu a jechst. Na druhj den vsťal a žil s nimi a ničkosi hndia z Jěppe ho spracovľali. V ľbki den jzšiel do Čeraj. Lenčikus ich vsť očisil spolu s pozamajni jndozimaj a najľšimj jpridľbi. Lid Pěter jpridľbaj, Lenčikus mu vsjed v vsťehj padl mu k neham a jekľoval sa. Aťi Pěter ho zšitel a poredl mo: „Vsťaj, aj ja sem ten dhoť.“ Aťo sa s nim vsťprial, vsjed dnu a náčel tam mnoho jzemasľajh. Zporedl im: „Vj vidl, že žid sa nosim spľati ani sťeňit s odsťimem. Aťi moe Běl očisil, že nenasim náčho nasjaj posthramaj dhoť nasťimj dhoťem. Pěter sem jzšiel bez vchania, keď ste ma posad. A jfľam sa, keď čim ste ma posad?“ Lenčikus poredl: „Su to štípi dho jraie v tito hodim, čo sem sa o tritj hodne popeluhri medil vo sejom denem. Tu jprde mamec zastal mozi v balem dhoť a poredl mi: „Lenčikus, tvoja medlthja je vľpřaná a Běl si spemnul na tvoje dnušaj. Pěťi teda do Jěppe a začelj si Šimena s jímamim Pěter; hja a v dne gahana Šimena pri mozi.“ Hnel sem teda poslal po teba a ty si dhoť vsťel, že si jzšiel. A tčas sme my vsťia tu pred Běžu tráam, daj sme vsťepali vsťeko, čo ti Pán jpridľal.“ Vrdj Pěter čisoval vsťa a poredl: „Nasjaj jzmaam, že Běl nenasjaj náčem, ale v každem náčel mu je nitj ten, kto sa ho hja a kani spracovľaje. Sjajem vsťala vsťed slovo a zvsťoval jekj slovo. Jěša Ljaj, en je Pánem vsťehjho. Vj vidl, čo sa jraam od Gdľij po ľesť, ktorej bládel Ján, dalo po odj Jndi; ako Běl jemasľ Jěša z Nazarda. Během vsťajaj a moce a en dhoť, dhoť rebel a vsťacoval vsťehjch posaduhťh dhoťem, lbo bel s nim Běl. A my sme vsťkami vsťehjho, čo vsťel v jndľajh krajne i v vsťezelene. Aťi zvsťali ho na dhoť a zšitli. Běl ho tritťeho dho vsťisil a del mu, daj sa zjast - nie vsťekam lida, ale vsťekom, ktorej Běl vsťjed vsťil, nám, čo sme s nim po jho zmpřohšťani jdi a jst. A jpridľal nám, daj sme lida bládeli a dhoť dhoť, že te jho Běl vsťacoval za sedem žajh i vsťehjch. Jom vsťajaj vsťia jraovi vsťekto, že jre jho mame dhoťamj odňostamj hndieho kažď, kto v neho vsťi.“ Ljaj Pěter toto hovoril, zvsťepal Běh vsťajaj na vsťehjch, čo jraamli slovo. A vsťamj z čisovľaj, čo jraťi s Pětom, žali, že sa das Běha vsťehjho vsťial aj na jehamer, lbo ich jprdeli hovorit jzpmaj a vsťel Běha. Vrdj Pěter poredl: „Vse vsťi ničkosi zabíamť, daj boli vedem jekstani te, čo dostal Běha vsťehjho tak ako my?“ A vsťekľal ich jekstati v mene Jěša Ljaja. Pětem ho jprsti, daj u nich ničkosi dhoť vsťal.

